

Povídání ateistovo věci křesťanských se týkající.

Část 45. – Něco málo závěrem

Podkladem k těmto „Povídáním“ byly sakrální obrázky dvou deklarovaných ateistů a amatérských malířů, zprvu moje a posléze i ty z tvorby předčasně zesnulého přítele známého jako Mgr. Plivník. Naše obrázky jako inspirace pro související texty jsou vyčerpány. Děkuji touto cestou všem, kteří toto počínání patlálkovsko-pisálkovské se zřejmým a povzbuzujícím zájmem sledovali.

Snad se nám podařilo i touto netradiční cestou poděkovat všem příslušníkům našich předchozích křesťanských generací. A pokud se jejich zbožná víra naplnila a oni vstoupili tam, kam doufali vstoupit, pak zase já chci věřit, že „tam někde nahoře“ nebo „na druhém břehu“ na nás hledí bez nelibosti.

Učiňme tedy každý z nás v dosahu své působnosti vše pro to, aby, když už ne víra, pak určitě vše kolem ní, tj. její ideály, morálka, etika, tradice, zvyklosti, umění malířské, sochařské, hudební, památky stavební od křížků v polích, přes boží muka, kapličky, zvonice, morové sloupy až po kostely a katedrály, sbírka tříkrálová, rozvážení betlémského světla, stavění jesliček a vyřezávání „betlémů“,.....byly zachovány a předány dalším pokolením. Ba patří k tomu též matriky narozených, pokřtěných, oddaných i zesnulých, nejruznější kroniky, neb k tomu všemu křesťanství poskytlo prvotní impulsy nebo jen něco málo z toho převzalo z antické či předkřesťanské minulosti.

K tomu není třeba řešit složité teologické otázky či nimrat se v nepodstatných detailech. Stačí k tomu jen vědomí, že jsme jen článkem v dlouhém sledu generací a tedy i vědomí povinnosti předat následovníkům to, co jsme od předků převzali. Nemáme právo to „spotřebovat“, ale máme povinnost vše zachovat a zvelebit. Chápali to šlechtici, chápali to sedláci, a je nanejvýš na čase, aby to pochopili i současníci v dnešní rozmařilé době, podporující zahálku fyzickou i duševní, parazitismus ve všemožných podobách od kriminálních po politické. Jen tak máme možnost nakonec uzavřít dobré účty a zvítězit nad nekonečným časem.

Přeji všem (více není v mých možnostech) pevné zdraví, chuť do života, tvůrčí fantazii i schopnost laskavého pohledu na lidi i svět. A ještě jednou děkuji všem, kdo vydrželi číst mé nudně sáhodlouhé texty až k této poslední tečce.

Anno domini 2020-2021

Jan „Hony“ Šafra

Technická poznámka: Jednotlivé části těchto „Povídání...“ jsou k volné dispozici na adrese <http://hony-safra.eu> a až překonám vlastní lenost a sestavím z jednotlivých dílů jeden pokud možno zkorigovaný, případně doplněný spis, bude tam k dispozici také.